

Foaie de duminică

Anul IV nr. 49 (152)
7 Decembrie 2014

Duminica a 27-a după Rusalii
(Tămăduirea femeii gârbove)

„Și învăța Iisus într-una din sinagogi sâmbăta. Și iată o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputință și care era gârbovă, de **nu putea să se ridice în sus nicidecum**; Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o și i-a zis: **Femeie, ești dezlegată de neputința ta. Și Și-a pus mâinile asupra ei, și ea îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu. Iar mai-marele sinagogii, mîniindu-se că Iisus a vindecat-o sâmbăta, răspunzând, zicea mulțimii: Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; venind deci într-acestea, vindecați-vă, dar nu în ziua sâmbetei! Iar Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnicilor! Fiecare dintre voi nu dezleagă, oare, sâmbăta boul său, sau asinul de la iesle, și nu-l duce să-l adape? Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care a legat-o satana, iată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta, în ziua sâmbetei? Și zicând El acestea, s-au rușinat toți care erau împotriva Lui, și toată mulțimea se bucura de faptele strălucite săvârșite de El.**” (Luca 13, 10-17)

„Intransigența contemporanilor Mântuitorului Hristos – ca și a oamenilor din toate timpurile – se arată în aspecte ale legii pe care ei le împlinesc, nu numai **pentru a arăta cu degetul pe cei care încalcă legea, ci, mai ales, pentru a se scoate în evidență pe ei ca împlinitori ai legii**. Dramatic este că acest proces de promovare a sinelui, a imaginii proprii, nu este conștientizat uneori, nici de cei ce-l pun în act.

Este un **mod de viață foarte egocentric**. Omul – și atunci ca și acum – este exigent cu celălalt și foarte indulgent cu sine. Când se întâmplă ca celălalt să cadă, nu-i caută nici un fel de circumstanțe atenuante. Când cade el, însă, va găsi rapid o mie și una de explicații, și pentru conștiința lui și pentru percepția celorlalți. De aceea, îndreptățirea de sine este știința cea mai avansată și cea mai răspândită între oameni. Ea este divulgată de Evanghelie ca fiind **sora gemănă a ipocriziei**.

Omul găsește pentru sine în orice situație o justificare, dar când este vorba de celălalt nu o găsește. Și nu o găsește pentru că nu o caută. Este o foarte mare ipocrizie, născută și crescută pe egoism. Ipocrizia crește când ești foarte concentrat pe tine însuși. Când totul în viața ta se învârtă în funcție de tine, atunci toate sunt strâmb înțelese. Pentru că existența noastră nu este făcută să se învârtă în jurul nostru, ci să se realizeze în relație cu celălalt. Dacă mai marele sinagogii s-ar fi gândit la femeia gârbovă și s-ar fi bucurat pentru vindecarea ei, ar fi gândit el o justificare pentru faptul că aceasta s-a întâmplat în zi de sâmbătă. Dar nu-i păsa de femeia bolnavă. Pe de altă parte era potrivnicia la adresa Mântuitorului Hristos, Căruia Ii căutau motive cu orice prilej. Apoi, **culmea egoismului** este să nu te bucore îndreptarea cuiva, vindecarea cuiva, pentru că dispăre o mărturie a faptului că tu ești sănătos, ești bine”.

Pr. Constantin Coman, “Dreptatea lui Dumnezeu și dreptatea oamenilor”

www.cuvantul-ortodox.ro

Scena întreagă este de mare dramatism, iar lecția – dublă – e limpede: **mereu este vremea de a săvârși binele, pe loc, fără nici o amânare, nici o căutătură a minții ori a ochiului și în altă parte decât într-acolo unde se află răul, ori durerea, ori necazul ce urmează a fi stârpite; mereu suntem datori a ține piept îngustimii și răutății. In episodul acesta al activității Sale pământești – de unde fariseii nu scapă cu fața curată, ci se împrăstie, parcă îi vedem, asemenea unor bufnițe îmbufnate și zgribulite, unor cobe afurisite – Mântuitorul ni se înfățișează ca Iisus Biruitorul în toată măreția și puterea Lui vindecătoare și milostivnică. In bucuria mulțimii prezente și în a tămăduinței îmi pare că se reflectă ceva din lumina Taborului și din mărirea Înălțării.** N. Steinhardt – “Dăruind vei dobândi”

www.cuvantul-ortodox.ro

„Dumnezeu S-a făcut om pentru ca omul să devină dumnezeu“ (Sf. Atanasie cel Mare)

Omul a căzut în păcat prin propria sa voință și libertate, de aceea el **nu putea fi mântuit decât tot în libertate și voind el însuși mântuirea**. Dar ca să ajungă aici, trebuia să treacă un timp, pentru ca să se îndeplinească anumite condiții :

Era necesar ca oamenii să cunoască din proprie experiență și să se convingă pe deplin de gravitatea **păcatului și a urmărilor** lui, ca și de neputința lor de a se elibera din robia păcatului numai prin propriile lor puteri. Astfel, trebuia ca ei să simtă necesitatea ajutorului dumnezeiesc și să dorească cu ardoare acest ajutor;

Trebuia ca **rătăcirile religioasă și decăderea morală să atingă culmea** pentru ca răul să poată fi desființat din rădăcină și odată pentru totdeauna;

Venirea Mântuitorului, timpul, locul și împrejurările în care Se va arăta El, trebuia să fie cât mai bine cunoscute și de cât mai mulți, ca mântuirea să fie cunoscută și simțită ca bun al întregii omeniri;

Omenirea trebuia să facă și ea un progres printr-un lung șir de pregătiri, iar acest progres a dus și s-a concretizat în acel **"fie!" al Sfintei Fecioare Maria** (Luca, 1, 38), prin a cărei curăție și sfințenie, Cuvântul lui Dumnezeu să poată fi primit în rândul oamenilor.

www.crestinortodox.ro

Indemn la bucuria de a dăru! Vă așteptăm să reînnoim frumosul obicei de a dăru, în **a doua zi de Crăciun**,

câte **un pachet cu daruri** unei familii aflate în nevoi, care s-ar bucura că Dumnezeu nu i-a uitat.

Bucuria de a dăru ne arată că Hristos S-a născut și-n inima noastră. **“Și nu uita când ești voios, creștine să fii bun!”**

Vineri, 12 decembrie - Sf. Ier. Spiridon (+348), sfântul care își părăsește racla – Sf. Spiridon pleacă periodic din racla sa (din Corfu), pentru a-i ajuta pe oamenii care îl cheamă în rugăciune, cu credință și cu dragoste, pretutindeni în lume. Alergând prin lume să facă bine tuturor celor care au nevoie de ajutorul său, sfântul cel milostiv își tocește periodic încălțăminte (papuci din mătase). Pentru minunatele "plecări" din raclă ale Sf. Spiridon, părinții slujitori din catedrala din Corfu îi schimbă anual veșmintele și încălțăminte tocită. Innoirea veșmintelor sfântului are loc în ziua de 12 decembrie, când Biserica Ortodoxă îl prăznuiește cu mare bucurie. www.crestinortodox.ro

Biserica Sfântul Spiridon Nou - Pe locul acestei biserici se afla, până la 1852, o mănăstire domnească.

Între anii 1852 și 1858 se construiește aici această catedrală, la insistențele mitropolitului Nifon și cu sprijinul domnitorului Barbu Știrbei. **Pictura** este realizată de Gheorghe Tattarescu, iar vitraliile cu scene biblice reprezintă o podoabă a lăcașului. A suferit **stricăciuni** de-a lungul timpului, fiind grav deteriorată în urma **cutremurului** din 1940 și în urma bombardamentelor din 1944. În timpul **ÎPS Justinian** au fost executate lucrări de **restaurare**. În anul 1954, după terminarea lucrărilor de restaurare, a fost sfințită și rânduită a fi Paraclis Patriarhal. În urma cutremurului din 1977, dar mai ales în urma lucrării de **construcție a metroului bucurestean**, a suferit mari pagube, iar regimul comunist a trecut-o pe lista bisericilor ce aveau să fie dărâmate. A fost și de această dată salvată de

ÎPS Teoctist, care a reparat-o și înfrumusețat-o, sfințirea făcându-se în anul 1990.

<http://ro.wikipedia.org>

Sâmbătă, 13 decembrie, Sf. Ierarh Dosoftei - De multe ori, nu conștientizăm că noi, românii, suntem printre puținii ortodocși care

dialogăm cu Dumnezeu în limba pe care am învățat-o încă din leagăn. Nu ne chinuim, la biserică, să traducem mesajul, în timp ce acasă vorbim altfel. Deși astăzi credem că, pentru a ne ruga, nu avem nevoie de o limbă anume, de una sacră – întrucât Dumnezeu este „**mai presus de gând și de cuvânt**” – nu aceasta era concepția și în urmă cu câteva secole. **Sinodul de la Constantinopol din anul 1759 recunoștea drept limbă liturgică sacră doar greaca veche.** Țările Române au oscilat în folosirea limbii liturgice. În primele secole, strămoșii noștri au folosit limba de acasă și la biserică. Apoi, o dată cu introducerea slavonei în Cancelaria Domnească și în actele oficiale, această limbă a ajuns și în Biserică. **Primele cărți au fost în slavonă.** Abia prin secolul al XVI-lea, în cărțile de cult s-a

simțit nevoia limbii române. Dar, influența era prea mare. **Textul a fost păstrat în slavonă**, iar povățuirile tipiconale sau practice au fost prezentate în lb.română. Cel care a avut curajul să ducă în Sf. Altar lb.română, care nu era una sacră, a fost mitropolitul Moldovei, Dosoftei – în secolul al XVII-lea. O făcuse cu puțin înainte, la Brașov, și diaconul Coresi, însă, majoritatea termenilor rămăseseră în forma slavonă. Născut, crescut și educat într-o familie profund românească, Dosoftei Barilă a învățat în Occident, unde a învățat limbile clasice, greaca și latina, apoi slavona bisericească, ucraineana și polona devenind, astfel, unul dintre poligloții vremii. **Din dragoste pentru poporul român și lb.română**, mitropolitul a cerut Patriarhiei Constantinopolului binecuvântarea pentru tipărirea unor cărți cu textul liturgic în limba țării. Cu toate obstacolele, mitropolitul Dosoftei a făcut primul dar limbii liturgice românești și întregului popor român: **Dumnezăiasca Liturghie (Iași, 1679)**. Având sprijinul spătarului Nicolae Milescu, Mitropolitul Dosoftei a primit de la Moscova un teasc tipografic. Printre primele cărți care au văzut lumina tiparului în românește se numără **Psaltirea în versuri** și **Acatistul Născătoarei de Dumnezeu**. Cu 8.643 de versuri așezate în peste 500 de pagini, **Psaltirea este o premieră în istoria literaturii române**. La Iași, prin Sf. Dosoftei își au începutul două mari tezaure ale poporului nostru: limba liturgică și versul românesc. Român, ierarh, poet, erudit, poliglot, patriot și martir pentru țară, Sf. Dosoftei a liturghisit și a versificat în limba pe care a învățat-o din leagăn, mărturisind tuturor că putem vorbi cu Dumnezeu și în românește. www.doxologia.ro

INVITAȚIE: Duminică, 14 decembrie, după Sf. Liturghie, un grup de copii de la Liceul Teoretic Dimitrie Bolintineanu ne va colinda și va interpreta o piesă de teatru cu tema Nașterii Domnului.

Programul săptămânii 7 decembrie – 14 decembrie 2014

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	07 decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Tămăduirea femeii gârbove și Sf. Mc. Filoftea</i>) – Pr. Ticu
Duminică	07 decembrie	16 - 18	- Taina Sf. MASLU cu invitați din parohiile vecine
Luni	08 decembrie	17 - 18	- Acatistul Sf. Arhangheli – Pr. Ticu
Marți	09 decembrie	-	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	10 decembrie	9 - 11	- Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Vineri	12 decembrie	9 - 11	- Taina Sf. MASLU
Vineri	12 decembrie	17 - 19	- Slujba acatistului – Pr. Ticu
Sâmbătă	13 decembrie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Ticu
Sâmbătă	13 decembrie	17 - 18	- Vecernia duminicii a 28-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică	14 decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Pilda celor poftiți la cină</i>) – Pr. Dragoș
Duminică	14 decembrie	16 - 18	- Paraclisul Maici Domnului și cateheză – Pr. Dragoș